

Π Ρ Ο Τ Υ Π Α

Π Ρ Ο Σ Μ Ι Μ Η Σ Η

ΕΤΟΣ 6^ο * ΤΕΥΧΟΣ 65 * ΙΟΥΛΙΟΣ 2011

«Τύπος Ίνου Ίων ωϊσίων εν λότῳ, εν αναστροφῆ, εν ἀλάτῳ,
εν πνεύματι, εν ωϊσεί, εν ἀϊνεία.» (Α' Τιμ. Δ' 12)

«Ἄν θές νά βρεῖς παράδειγμα πρὸς μίμηση, θά πρέπει νά ψάξεις μεταξύ τῶν ἀπλῶν καὶ ταπεινῶν ἀνθρώπων.

Πραγματικό μεγαλεῖο ἔχουν μόνο ὅποιοι δέν αὐτοδιαφημίζονται καὶ δέν θεωροῦν τόν ἑαυτό τους σπουδαῖο.»

Λέων Τολστόι

Βασιλική Λαμπίδου «Ἡ Κυρά τῶν Μαρασίων»

Θλίψη καὶ βαθιὰ συγκίνηση προκάλεσε στὸν Ἔβρο, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ἡ ἀπώλεια τῆς "Κυρᾶς τῶν Μαρασίων", τῆς γυναίκα - σύμβολο τῶν ἀκριτῶν, πού ἐπὶ πέντε δεκαετίες φρόντιζε τοὺς φαντάρους καὶ ὕψωνε καθημερινὰ τὴν ἐλληνικὴ σημαία στὸ σπίτι της, μόλις 300 μέτρα ἀπὸ τὰ ἐλληνοτουρκικὰ σύνορα.

Ἡ «Κυρά τῶν Μαρασίων» Βασιλική Λαμπρίδου - Φωτάκη, ἀπεβίωσε τὴν 19^η Ἰουνίου 2011 σὲ ἡλικία 107 ἐτῶν.

Ἡ "κυρά Βασιλικούδα", ὅπως τὴν ἀποκαλοῦσαν οἱ συγχωριανοί της, γεννήθηκε τὸ 1904 στὸ Μεγάλο Ζαλούφι τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης. Ἀπὸ παιδὶ γνώρισε τὴν ὀρφάνια καὶ τὴν πίκρα τῆς προσφυγιάς, καθὼς ἡ οἰκογένειά της μετακινήθηκε κυνηγημένη ἀπὸ τοὺς Τούρκους στὴν Ἀδριανούπολη. Μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν τὸ 1921 ἐγκαταστάθηκε προσωρινὰ στὸ Ἑλληνοχώρι Διδυμοτείχου καὶ ἔπειτα στὸ Σάκο τῆς Νέας Ὀρεστιάδας.

Παντρεύτηκε δύο φορές καὶ ἀπέκτησε τέσσερα παιδιά. Καὶ ὅταν ἔχασε τὰ τρία σὲ νεαρὲς ἡλικίες, ἄρχισε νὰ ἀντιμετωπίζει σὰν δικὰ της παιδιὰ ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ ἰδιαίτερα τὰ στρατευμένα. Τὸ 1962 ἐγκαταστάθηκε ὀριστικὰ στὸ χωριὸ Μαράσια, στὸ Δῆμο Τριγώνου. Τὸ σπίτι της εἶναι τὸ τελευταῖο τοῦ οἰκισμοῦ, δίπλα στὸ ἀκριτικὸ φυλάκιο καὶ 300 μέτρα ἀπὸ τὰ τουρκικὰ φυλάκια, μὲ φυσικὸ σύνορο τὸν Ἔβρο.

Ἡ ἴδια γνώρισε σὲ νεαρὴ ἡλικία τὴν προσφυγία, κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν τοῦ 1921 καὶ λέει ὅτι ἀκούγοντας τοὺς φύλακες ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἐνιωθε πάντα τὴν ἀνάγκη νὰ δηλώνει τὴν παρουσία της καὶ τὴν ἐλληνικότητα τοῦ τόπου.

Γιὰ πενήντα χρόνια ἦταν ἐκείνη πού ὕψωνε καθημερινὰ τὴν Ἑλληνικὴ σημαία στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ της, μερικὲς ἑκατοντάδες μέτρα ἀπὸ τὰ ἐλληνοτουρκικὰ σύνορα. "Γιὰ νὰ φαίνεται ἡ σημαία ἀπέναντι, ἐκεῖ ὅπου γεννήθηκα", ἔλεγε.

Ὅσοι ἔκαναν τὴ στρατιωτικὴ θητεία τους στὸ Βόρειο Ἐβρο τὴ θυμοῦνται μὲ λατρεία καὶ εὐγνωμοσύνη. Στὸ σπίτι της ἔβρισκαν καταφύγιο. Τοὺς μαγεύρουε, τοὺς ἔπλενε, τοὺς συμβούλευε. "Ἐβλεπε τὰ φανταράκια σὰν δικά της παιδιά.

Δεκάδες "σειρὲς" στρατιωτῶν πού ὑπηρετήσαν στὰ Μαράσια ἔχουν νὰ διηγηθοῦν τὴ δική τους ἐμπειρία, ἐνῶ πολλοὶ τῆς ἔστειλαν γράμματα.

Ὅταν οἱ δυνάμεις της ἄρχισαν νὰ τὴν προδίδουν, ὁ Στρατὸς ἀνέλαβε νὰ ἀνταποδώσει τὴν προσφορὰ της, ξεπληρώνοντας τὸ χρέος του. Κάθε μέρα ἓνας Ἑλληνας φαντάρος ἐπισκεπτόταν τὴν κυρία Βασιλικὴ Λαμπίδου, ὥστε νὰ τὴ βοηθήσει νὰ περπατήσει μέχρι τὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ της καὶ νὰ σηκώσει τὴν ἐλληνικὴ σημαία, ὅπως ἔκανε ἀπὸ τότε πού ἦταν ἔφηβη.

Συχνὰ τὴν ἐπισκεπτόταν στρατιωτικὸς γιατρός γιὰ τὶς ἀπαραίτητες ἐξετάσεις, ἐνῶ εἶχε πάντα στὴ διάθεσή της ἓνα πιάτο φαγητό. Τὴν εἶχε «υἱοθετήσει» ὁ ἐλληνικὸς στρατὸς.

Τὰ ἀπογεύματά της τὰ περνοῦσε μὲ τὰ παιδιά της, τοὺς φαντάρους, μέχρι νὰ πέσει γιὰ ὕπνο. Πάντα εἶχε παρέα μέσα στὸ σπίτι της. Ἀκόμη καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Μονάδας ἔπινε μαζί της τὸ καφεδάκι του.

Ὅταν τὴ ρωτοῦσαν ἂν χρειάζεται κάτι ἀπαντοῦσε: «μία καινούρια ἐλληνικὴ σημαία» καθὼς, ὅπως ἔλεγε, τὸ πανὶ σκίζεται εὐκολὰ πάνω στὸν ἰστό. «Πάντοτε τόνιζε ὅτι πρέπει νὰ κρατᾶμε ζωντανὴ τὴν ἐθνικὴ μας συνείδηση γιὰτί οἱ καιροὶ εἶναι καὶ παραμένουν δύσκολοι.

Τὰ τελευταῖα χρόνια τὴν εἶχαν ἀγκαλιάσει τὰ κορίτσια τοῦ προγράμματος «Βοήθεια στὸ σπίτι». *«Ἦταν μία εὐγενικὴ καὶ ὑπερήφανη γυναίκα. Καὶ οἱ 7.000 κάτοικοι τοῦ Τριγώνου τὴ σέβονταν καὶ τὴν ἐκτιμοῦσαν. Ὅπως καὶ οἱ φαντάροι πού μάθαιναν τὴν ἱστορία της»*, λέει ἡ Ἀνθή, πού τὴν ἐπισκεπτόταν καθημερινὰ, στὸ πλαίσιο τοῦ προγράμματος "Βοήθεια στὸ Σπίτι". Τὰ κορίτσια πού δουλεύουν στὸ πρόγραμμα ἀλλὰ καὶ οἱ γυναῖκες τοῦ Στρατοῦ τὴν εἶχαν ἀγκαλιάσει, ἀπὸ τότε πού εἶχε τὴν ἀνάγκη τῶν ἄλλων. Τὴν ἔκαναν μπάνιο, τῆς ψώνιζαν, τῆς ἔδιναν τὰ φάρμακά της, τὴν ἐξυπηρετοῦσαν σὲ ὅ, τι τοὺς ζητοῦσε.

Ἡ παρέα αὐτῶν τῶν γυναικῶν γιὰ ἐκείνη ἦταν ἀνεκτίμητη. Ἡ κυρὰ-Βασιλικὴ τὶς περίμενε μὲ ἀγωνία, διότι ἦταν τὰ δικά της κορίτσια. Ὅπως συνήδιζε νὰ λέει, εἶχαν ξεχωριστὴ θέση στὴν καρδιά της καὶ ἡ ἴδια δὲν δίσταζε νὰ τὶς πειράζει, ἀφοῦ δὲν εἶχε χάσει καθόλου τὴν αἰσθησὴ τοῦ χιούμορ. Ὅποιος τὴ συναντοῦσε, διαπίστωνε πῶς, ἡ «Κυρὰ τῶν Μαρασιῶν», Βασιλικὴ Λαμπίδου,

συνέχιζε μέχρι τελευταία να έχει εκείνο τὸ περήφανο βλέμμα καὶ τὰ μάτια τῆς βούρκωναν, κάθε φορά πὺ θυμόταν ὅλα ἐκεῖνα πὺ εἶχε περάσει.

Μιλοῦσε μὲ ὄλους, ἀκόμη καὶ μὲ τὰ παιδιά, μὲ τούς μικρούς μαθητές. Ὅποιοσδήποτε ἂν τῆς μιλοῦσε γιὰ πέντε ἔστω λεπτά θὰ ἔφευγε σοφότερος ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς.

Τὸ 2007 βραβεύτηκε ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν γιὰ τὴν πολυετή προσφορά τῆς στὰ στρατευμένα νιάτα, ἔπειτα ἀπὸ πρόταση τοῦ ἀρχηγοῦ ΓΕΣ, Φράγκου Φραγκούλη, τοῦ Δημάρχου Τριγώνου Ἐβρου κ. Μανώλη Χατζηπαναγιώτου, πὺ ἐξέφρασε τὴν ἐκτίμηση καὶ ἀγάπη ὅλης τῆς τοπικῆς κοινωνίας καὶ ἀπὸ τὰ συνεργαζόμενα γυναικεῖα σωματεῖα τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὸ 2010 τιμήθηκε ἀπὸ τὸν Στρατὸ Ἐηρᾶς.

Γιὰ τὴν προσφορά τῆς στὴν πατρίδα τιμήθηκε καὶ ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας.

Τὸν περασμένο Ἰανουάριο τὴν εἶχε ἐπισκεφθεῖ στὸ σπίτι τῆς, γιὰ νὰ τὴν τιμήσει ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας. Κάθε φορά πὺ γιὰ ὅποιοσδήποτε λόγο ἀνέβαινε στὸν Ἐβρο, ὁ πρῶτος πολίτης τῆς χώρας, φρόντιζε νὰ περάσει καὶ ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς, καθὼς ἡ γερόντισσα δὲν ἦταν πλέον σὲ θέση νὰ μετακινεῖται αὐτὴ, γιὰ νὰ τὸν συναντήσει.

Ὁ Πρόεδρος ἔδειχνε ἰδιαίτερο προσωπικὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν κατάσταση τῆς ὑγείας τῆς, καθὼς τούς τελευταίους μῆνες ταλαιπωροῦνταν λόγω τοῦ γήρατος. Τὸν τελευταῖο καιρὸ νοσηλευόταν στὸ στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο Διδυμοτείχου.

Γιὰ τὴν προσφορά τῆς στὴν πατρίδα ἡ κ. Βασιλικὴ Λαμπίδου ἔλαβε ἄλλη μία τιμητικὴ διάκριση, πέραν αὐτῶν πὺ εἶχε λάβει ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, τὸ στρατό, καὶ ὅλη τὴν τοπικὴ κοινωνία. Ἡ ἀπόδοση τιμῆς, τὴν Πέμπτη 16 Ἰουνίου 2011, τρεῖς ἡμέρες πρὶν τὸ θάνατό τῆς, προερχόταν αὐτὴ τὴ φορά ἀπὸ τὸ Δίκτυο Ἐκλεγμένων Γυναικῶν πρῶτου καὶ δεύτερου βαθμοῦ αὐτοδιοίκησης «Ἡ Ἀθηνά», στὸ πλαίσιο τοῦ 16^{ου} πανελληνίου συνεδρίου πὺ διοργάνωσε μὲ τὴν Περιφέρεια Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, στὴν Ἀλεξανδρούπολη.

Ἡ «Γερόντισσα τῶν Μαρασίων», ἡ κυρία Βασιλικὴ Λαμπίδου, ἦταν μία ἀπὸ τίς ἐπίτιμες καλεσμένες τοῦ συνεδρίου, ἀφοῦ τὸ Δίκτυο Ἐκλεγμένων Γυναικῶν, θὰ τῆς ἀπέδιδε τιμητικὴ διάκριση.

«Ἡ ἀπονομὴ αὐτῆς τῆς διάκρισης ἀπὸ ἐμᾶς εἶναι θέμα εὐαισθησίας ἀπέναντι σὲ μία γυναίκα, πὺ μπορεῖ νὰ μὴν ἀσχολήθηκε ποτὲ μὲ τὴν πολιτικὴ ἀλλὰ μὲ τίς πράξεις τῆς ἔδινε πάντα καὶ δίνει καθημερινὰ πολιτικὰ καὶ ἱστορικὰ μηνύματα», ἐπισήμανε ἡ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δικτύου, Φανή Μπουχαρίδου.

Δυστυχῶς ἡ «Κυρὰ τῶν Μαρασίων» δὲν μπόρεσε νὰ εἶναι ἐκεῖ, γιὰ τὸν λόγο ὅτι νοσηλευόταν σὲ κρίσιμη κατάσταση στὸ Νοσοκομεῖο. Τὴν τιμητικὴ πλακέτα παρέλαβε ὁ Δήμαρχος Μαρασίων, ὁ ὁποῖος τὴν ἐκπροσώπησε. «Τὴν ἐπισκέφθηκα γιὰ νὰ τῆς παραδώσω τὴν τιμητικὴ αὐτὴ διάκριση, ὅμως ἦταν

κατάκοιτη και κατά διαστήματα ἔπεφτε σὲ κῶμα και μετὰ συνερχόταν και πάλι» εἶχε ἀναφέρει ὁ κ. Χατζηπαναγιώτου.

Ἡ Βασιλικὴ Λαμπίδου - Φωτάκη "ἔφυγε" ἀπὸ τὴ ζωὴ τὴν Κυριακὴ 19 Ἰουνίου 2011, σὲ ἡλικία 107 ἐτῶν, και κηδεύτηκε στὸ χωριὸ Μαρασία με τιμές ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ, παρουσία τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, ἀντιστράτηγου Φράγκου Φραγκούλη, πού ἐκπροσώπησε τὴν στρατιωτικὴ ἡγεσία, τοῦ περιφερειάρχῃ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας - Θράκης Ἄρη Γιαννακίδη πού ἐκπροσώπησε τὴν πολιτικὴ ἡγεσία, ἐκπροσώπων τῶν τοπικῶν ἀρχῶν και πλήθους κόσμου.

Ὁ τελευταῖος χαιρετισμὸς ἀποδόθηκε στὴ «Κυρὰ τῶν Μαρασίων» ἀπὸ τιμητικὸ ἄγλημα τοῦ Στρατοῦ.

Ἀνάμεσα στὰ στεφάνια πού στάλθηκαν ἦταν κι αὐτὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Κάρουλου Παπούλια, τὸ ὁποῖο πῆρε μαζί της ἡ Κυρὰ τῶν Μαρασίων, τοῦ Ὑπουργοῦ Ἄμυνας, τοῦ ἀρχηγοῦ ΓΕΕΘΑ και τοῦ ἀρχηγοῦ ΓΕΣ., ἐνῶ ἡ ὑπόσχεση τοῦ στρατοῦ εἶναι ὅτι ἡ σημαία δὲν θὰ ὑποσταλεῖ ἀπὸ τὸ σπίτι της, ὅπως και ἐκείνη τὸ ἐπιθυμοῦσε.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ θανάτου της ἡ σημαία κυματίζει μεσίστια στὸ ἐμβληματικὸ σπίτι τῆς Βασιλικῆς Λαμπίδου - Φωτάκη, σὲ ἐνδειξὴ τιμῆς γιὰ μία μεγάλη ΕΛΛΗΝΙΔΑ πού ἔφυγε ἀπὸ τὴ ζωὴ. Ὑπάρχουν σκέψεις νὰ μετατραπῆ τὸ σπίτι σὲ μουσεῖο. Ἡ «κυρὰ τῶν Μαρασίων» θὰ παραμείνει ἓνα σύμβολο ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα και τὸν τόπο της, τὸν ἀκριτικὸ Ἔβρο.

Ἡ μορφὴ της, ἡ ζωὴ της, ἡ θυσιαστικὴ προσφορὰ της, ἅς ἀποτελέσουν παράδειγμα πρὸς μίμηση γιὰ ὅλους μας.»

Ἀκολουθεῖ ὁ ἐπικήδειος πού ἐκφώνησε ὁ Διοικητὴς
τῆς Τακτικῆς Διοικήσεως τοῦ 21^{ου} Συντάγματος Πεζικοῦ:

«Ἀγαπημένη μας «Γιαγιὰ Βασιλική», «Κυρὰ τῶν Μαρασίων», «Μάνα τοῦ Στρατοῦ», «Μάνα τῆς Ἑλλάδος».

Μαζευτήκαμε σήμερα ἐδῶ, Κληρὸς, Πολιτικὲς και Στρατιωτικὲς Ἀρχές και ὁ λαὸς τῆς ἀκριτικῆς περιοχῆς τοῦ Τριγώνου, ἐπιβαρημένοι με τὸ θλιβερὸ καθῆκον νὰ σοῦ ἀπευθύνουμε, τὸ ὕστατο χαῖρε.

Σιωπηλὰ στεκόμαστε μπροστὰ σου, με ἀγάπη και εὐγνωμοσύνη, γιὰ νὰ σε συνοδεύσουμε στὴν τελευταία σου κατοικία.

Τὰ λίγα τοῦτα λόγια, εἶναι ἓνας καρδιακὸς χαιρετισμὸς ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τοῦ Στρατοῦ, τὴν ὁποία τόσο ἀγάπησες και ὑπῆρέτησες, μισὸ και πλέον αἰῶνα, ὡς ἀπλὸς στρατιώτης, ὡς ἀπλὸς ἐθνοφύλακας, ἀλλὰ και ὡς ἄλλη μάνα «Σπαρτιάτισσα», φυλάσσοντας τὶς δικές σου Θερμοπύλες.

Μὲ γυναῖκες σὰν ἐσένα και τὴν Κυρὰ τῆς Ρῶ, γνήσια παραδείγματα φιλοπατρίας και προσφορᾶς στὴν Ἑλλάδα, ἡ σημαία τῆς Πατρίδας μας, ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν συνόρων της, δὲν ὑπεστάλη ποτέ.

Ἡ ἀποδημία σου, γεμίζει τίς καρδιές ὄλων μας μὲ θλίψη, γιατί ὄχι μόνο ἔφυγε ἀπὸ κοντὰ μας ἕνας ἄνθρωπος πὺ ὄλοι ἀγαπούσαμε, ἀλλὰ πρωτίστως, γιατί ἡ Πατρίδα μας ἔχασε ἀκόμη ἕνα σύμβολο, μία ἀκτινοβολοῦσα προσωπικότητα, πὺ μᾶς ἐνέπνεε μὲ τὸ παράδειγμά της.

«Κυρὰ τῶν Μαρασίων», ἡ ζωὴ σου φέρθηκε σκληρὰ ἀπὸ τὰ πρῶτα σου βήματα, ὅταν λίγο μετὰ τὴ γέννησή σου τὸ 1904 στὸ Μεγάλο Ζαλούφι τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, ἀναγκάστηκες μαζί μὲ τοὺς συγγενεῖς σου, νὰ πάρεις τὸν πικρὸ δρόμο τῆς προσφυγιάς καὶ νὰ ἐγκατασταθεῖς ἀρχικὰ στὴν Ἀδριανούπολη, στὴ συνέχεια στὸ Ἑλληνοχώρι Διδυμοτείχου καὶ ἔπειτα στὸ Σάκο τῆς Νέας Ὀρεστιάδας.

Μετὰ τὸν πρόωρο χαμὸ 3 ἐκ τῶν 4 παιδιῶν σου, ἐγκαταστάθηκες τὸ 1962 στὸ ἀκριτικὸ χωριὸ τῶν Μαρασίων. Ἦταν τότε, πὺ ἀνέθεσες στὸν ἑαυτὸ σου τὴν ἱερὴ ἀποστολή, νὰ ὑψώνεις στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ σου, 100 μόλις μέτρα ἀπὸ τὴ γραμμὴ τῶν συνόρων, τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία. Καθῆκον, πὺ δὲ λησμόνησες ποτὲ νὰ ἐκτελέσεις, τὰ τελευταῖα 50 χρόνια τῆς ζωῆς σου. Καὶ ὅμως, ἡ προσφορὰ σου δὲν περιορίστηκε μόνο στὴν ἔπαρση τῆς Σημαίας. Αὐτοβούλως καὶ χωρὶς νὰ ζητήσεις ἀνταλλάγματα, ἔδωσες τὸν ἑαυτὸ σου στὴν ὑπηρεσία τῶν στρατευμένων νέων τῆς περιοχῆς, δείχνοντας ἀγάπη, φροντίδα, στοργὴ καὶ ἀφοσίωση. Ἐγίνες γιὰ κάθε στρατιώτη ἡ μάνα καὶ ἡ ἀδελφὴ.

Ὡς μοναδικὸ ἀντάλλαγμα στὴν ἰδεώδη προσφορὰ σου καὶ στὸν ἀπὸ καρδιάς ἐδελοντισμὸ σου, εἶχες τὴ λατρεία καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ἐκτίμησή ὄλης τῆς Ἑλλάδος. Ἡ βράβευση ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ Στρατὸ καὶ ἀπὸ πολυάριθμες ὀργανώσεις σ' ὄλη τῶν Ἑλλάδα, ἦταν ὁ ἐλάχιστος φόρος τιμῆς σὲ μία Ἑλληνίδα, πὺ ἀφιέρωσε τὴ ζωὴ της στὸ Στρατὸ καὶ στὴν Πατρίδα.

Ἐλάχιστη ὑποχρέωση ἦταν καὶ γιὰ ἐμᾶς, τὸ προσωπικὸ τῆς Τακτικῆς Διοίκησης, ἡ ἀρωγὴ πὺ σου προσφέραμε τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς σου, ὅταν οἱ δυνάμεις σου σὲ εἶχαν πλέον ἐγκαταλείψει. Καὶ συνάμα, ὑψιστὴ τιμὴ καὶ χαρὰ, νὰ σὲ βοηθοῦμε κάθε πρωί, νὰ ὑψώνεις στὸ ἀκριτικὸ χωριὸ τῶν Μαρασίων τὴν Ἑλληνικὴ σημαία πὺ τόσο ἀγάπησες καὶ ὑπερασπίστηκες.

Ἀκόμη καὶ βαριὰ ἄρρωστη, τίς τελευταῖες μέρες τῆς ζωῆς σου, σὲ παρακαλοῦσα ἀλλὰ ἀρνιόσουν πεισματικὰ νὰ ἐγκαταλείψεις τὴν ἐστία σου, γιὰ νὰ νοσηλευθεῖς στὸ Νοσοκομεῖο καὶ τὸ δέχτηκες, μόνο ὅταν σου εἶπα ὅτι τὸ εἶπε ὁ Ἀρχηγὸς ΓΕΣ, τὸν ὁποῖο ὑπεραγαποῦσες.

Στὴ σημερινὴ δύσκολη συγκυρία, ἡ Πατρίδα μας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἐμβληματικὲς φυσιογνωμίες, ὅπως ἡ δικὴ σου, ὅπως τῆς Κυρᾶς τῆς Ρῶ. Ἐχει ἀνάγκη ἀπὸ ἄντρες καὶ γυναῖκες, γνήσια παραδείγματα φιλοπατρίας καὶ αὐταπάρνησης. Ἀπὸ ἀνθρώπους ἀποφασισμένους, νὰ ὑψώνουν ἀγόγγυστα τὴ σημαία τοῦ Ἑθνους καὶ ταγμένους νὰ φυλάττουν Θερμοπύλες.

Γιαγιά Βασιλική,

Τόσο ἐγώ, ὅσο καὶ τὸ σύνολο τοῦ προσωπικοῦ, ποῦ ὑπηρετεῖ στὴν Τακτικὴ Διοίκηση τοῦ 21^{ου} Μηχανοκινήτου Συντάγματος Πεζικοῦ, ἔχουμε συναίσθηση τῆς ὑποχρέωσής μας, ὅχι μόνο νὰ ἐκφράζουμε τὸ θαυμασμὸ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μας, ὡς λόγια κενὰ περιεχομένου, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποδεικνύουμε, ἔμπρακτα, ὅπως ἐσὺ μὲ τὸ παράδειγμα ποῦ μᾶς δίδαξες, τὴν ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ἔχοντας κατὰ νοῦ τὸ χρέος μας ἀπέναντί σου καὶ ἀπέναντι στὴν Πατρίδα, σοῦ ὑποσχόμαστε ὅτι θὰ φανοῦμε ἄξιοι συνεχιστὲς σου. Ἡ σημαία στὰ Μαράσια δὲ θὰ ὑποσταλεῖ ποτέ. Θὰ κυματίζει περήφανα, ψηλὰ στὸν οὐρανό, γιὰ νὰ «φαίνεται ἀπὸ τὸν τόπο ποῦ γεννήθηκες», ὅπως χαρακτηριστικὰ μᾶς ἔλεγες.

Ἀθάνατη κυρὰ Βασιλική, πάντα ἔλεγες ὅτι ὅλοι οἱ στρατιῶτες εἶναι παιδιά σου, ἡ ἀγάπη σου γιὰ τὸ Στρατὸ ἦταν ἀπέραντη καὶ ἡ ἀγάπη σου γιὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν εἶχε ὅρια.

Σεβαστὴ οἰκογένεια τῆς ἐκλιπούσης, ἀναγνωρίζουμε τὸν πόνο ποῦ βιώνετε γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ δικοῦ σας ἀνθρώπου. Σᾶς προτρέπω, ὅμως, νὰ αἰσθάνεστε ὑπερηφάνεια, γιατί μὲ τὴ στάση τῆς ζωῆς της, ἡ «Κυρὰ τῶν Μαρασίων», ἀπετέλεσε καὶ θὰ ἀποτελεῖ γιὰ ὅλους ἐμᾶς, ὑπόδειγμα φιλοπατρίας καὶ ὑψηλοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος.

Ἄς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα ποῦ θὰ τὴν σκεπάσει.»

ΕΚΚΛΟΤΗΣ: ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ
ΤΗΛ. 2465021472 ΦΑΞ 2465023133
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΙΕΡΕΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ